

„Legyenek mindnyájan egyek... hogy a szeretet, amellyel szeretsz, bennük legyen, s én is bennük legyek.”

János evangélista szerint Júdás távozása után Jézus összegzi addigi tanítását. Újból elhangzik a „Szeretet-parancs”, az „ismeritek oda az utat”, a „bármit kértek a nevemben”, az „én békémet adom nektek”, aztán a világ gyűlöletének megjövendölése... Majd ezután imádkozik övéért: az apostolokért és a „hívekért”.

Tényszerűen ezekkel a szavakkal imádkozott-e Jézus, mostanra talán kevésbé fontos. A szöveg maga mindenképpen időtlen, az eltelt kétezer év óta máig is érvényes. Ma is fájdalmasan aktuális a „Legyenek mindnyájan egy”, hogy „elhiggye a világ, hogy te küldtél”, „hogy a szeretet, amellyel szeretsz, bennük legyen” kérése. Láthatjuk, hogy Isten milyen mértékben teljesítette a kérést. Isten – a lényegéből adódóan - nélkülünk és ellenünk nem tudja mindezeket véghezvinni. Nélkülünk nem tudja elhozni erre a világra az ő országát sem! Ránk van szüksége. „Isten országa rajtatok fordul!” (Lk 17,21)

Hogyan fordul rajtunk? Hát nem csak az aranyos kisbaba Jézuskára mosolygást és a Megváltás- sztori elhívését várja tőlünk? Hát nem vagyunk már megmentve, kifizetve? Sajnos ingyen-löncs most sincs. Nélkülünk, helyettünk sem Jézus, sem a Jóisten nem menthet meg minket. Jézus sem kért irreális lehetlent az Atyától: „Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy óvd meg őket a gonosztól.” De ugyanő adja meg a hogyanra a választ pedig a Jn 17,26-ban: „... hogy a szeretet, amellyel szeretsz, bennük legyen, s én is bennük legyek.” Ennek a szeretetnek a pontos tartalmát még senki nem tudta minden élethelyzetre meghatározni. Talán, mert mindenkinek a lelkiismeretébe van írva és azt mindenki egy kicsit másképpen olvassa. De ha tényleg figyelünk a lelkünk hangjára, akkor előbb-utóbb ugyanoda érkezünk: az Erőszakmentes Békességteremtés, a Szegényeket segítő Adás és a Hatalmaskodás-mentes Szolgálat világába.

Bajnok László (Budapest)